

spurgte, om Ministeriet kunde tænke sig en Nydannelse paa et bredere Grundlag, med andre Ord et Slags Forretningsministerium, sammensat af forskellige Partier. Maa jeg paa egne, og jeg tør sige paa mit Partis Vegne, tage absolut Afstand fra en saadan, hvad skal jeg kalde det, politisk Gullasch, som man herigenem vil forsøge. Gullasch kan jo være meget velsmagende — man siger i den senere Tid, at den ikke skal være det — men selve Ordet „Gullasch“ har ikke nogen videre god Klang, og jeg tror heller ikke, at et saadant Ministerium vilde faa nogen god Modtagelse ude i Befolkningen. Jeg tror ikke, at man vilde have Tillid til det. Vi maa fastholde, at det nuværende Ministerium sidder som et parlamentarisk Ministerium. Jeg ved ikke, hvilke Tanker det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds har gjort sig med sin Forespørgsel. Det skulde ikke undre mig, om det ærede Medlem gerne vilde, at man gik bort fra det parlamentariske System, som vi er kommet ind paa. Men vi giver ikke vort Minde dertil, og det forekommer mig, at selv om der fra Modstandernes Side kan være stærke Indvendinger at gøre gældende overfor Ministeriet, saa har Ministeriet dog under Krigstidens Forløb røgtet sit Hverv paa en saadan Maade, at vort Land og Befolkningen som Helhed kan være tjent dermed. Vi er ikke enige i alle de Bestemmelser, som Ministeriet har truffet, og særlig ikke i Udførelsen af forskellige af disse Bestemmelser, men vi opkaster det Spørgsmaal: Vilde det under de bestaaende Forhold have været muligt at gøre det synderligt bedre? I det store og hele maa man erkende, at de Opgaver, der har foreligget for Ministeriet under disse vanskelige Forhold, er løste paa en efter Forholdene ret tilfredsstillende Maade.

Jeg vil atter henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa den Situation, der her foreligger, og som er trukket klart op af Finansministeren. Situationen er jo den, at man fra en vis Side vel ikke er Salgsmodstander, vel nok vil være med til at sælge Øerne, men man vil have Befolkningen spurgt om dens Stilling til Sagen. Hertil svarer vi sammen med det radikale Parti med et Forslag om Folkeafstemning. Jeg gentager, hvad jeg sagde

før, at det samtidig at ville have Valg er en Uting, det er, som om man paa en Maade søger at stikke en Pind i Hjulet paa et meget uheldigt Tidspunkt.

Slengerik: Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har selvfølgelig fuldstændig Uret, naar han siger, at det radikale Venstres Medlemmer her i Tinget ser paa den Maade, hvorpaa Udenrigsministeren har indbragt denne Sag for Rigsdagen, saaledes som det ærede Medlem ser derpaa. Det ærede Medlem sagde, at det vidste han. Hvor ved det ærede Medlem det? (J. C. Christensen: Det har jeg ikke sagt!). Naar det ærede Medlem ikke vidste det, hvor kunde han saa sige det? Saa er det jo ganske hen i Vejret at sige det. (J. C. Christensen: Jeg sagde, at jeg troede det!). Jeg vil dog ikke have, at det skal være saaledes, at der ikke er taget Afstand derfra, thi det er ganske urigtigt, hvad det ærede Medlem dér har sagt. Og vidste det ærede Medlem det ikke, da han sagde det, saa skulde han hellere have tiet stille.

Ellinger: Jeg vil kun sige til den højtærede Finansminister, at den paa-staaede Uenighed mellem Salgsvenner og Salgsmodstandere i alt Fald ikke kan komme til at sprænge et Ministerium, hvori begge har Plads, naar de er enige om først at undersøge, om de Midler, som det er nødvendigt at ofre paa Øerne, og hvad der i øvrigt skal til for at bringe Ro og Orden til Veje paa disse, kan skaffes til Veje og, hvis dette ikke viser sig muligt, da at sælge dem. I Virkeligheden er fornuftige Salgsvenner og -modstandere jo enige om dette. Ingen Salgsven er saa ivrig, at han ikke vil eller i alt Fald ikke kan opgive Salget, hvis vi selv kan magte Opgaven, og ingen Salgsmodstander er saa ivrig, at han ikke vil sælge, naar det bliver klart, at Danmark ikke magter at beholde Øerne.

Jeg fik i og for sig ikke noget Svar — det vil sige, jeg fik egentlig det Svar, jeg ventede — paa mit Spørgsmaal, om Ministeriet var villigt til at bringe noget Offer for at undgå, at Landet kom ud i en yderst farlig Situation, og det kan jeg for saa vidt godt forstaa. Efter den Er-